

ROYAL
OPERA
HOUSE

THE ROYAL OPERA

Musikchef
SIR ANTONIO PAPPANO
Operachef
OLIVER MEARS

RHENGULDET

MUSIKALISKT DRAMA I FYRA SCENER

Musik och libretto RICHARD WAGNER

Dirigent ANTONIO PAPPANO

Regissör BARRIE KOSKY
Scenograf RUFUS DIDWIZUS
Kostymdesigner VICTORIA BEHR
Ljusdesigner ALESSANDRO CARLETTI

ORCHESTRA OF THE ROYAL OPERA HOUSE
Konsertmästare SERGEY LEVITIN

Regisserad för film av PETER JONES

Särskilda filantropiska åtaganden för Ringcykeln från:

Ringens huvudsponsorer denna säsong
JULIA OCH HANS RAUSING

Ring Chairman's Circle
ELENA OCH ALEX GERKO

Huvudsponsor för *Ring*
CHARLES HOLLOWAY

Ring-Sponsorer
INGEMO OCH KARL OTTO BONNIER, THE GOLDHAMMER
FOUNDATION, CHRISTOPHER OCH SARAH SMITH, JOHN
G. TURNER & JERRY G. FISCHER, MALCOLM HERRING
och EN ANONYM GIVARE

Generöst filantropiskt stöd till *Rhenguldet* från
Fru PHILIP KAN, FONDATION SOCINDEC,
PETER OCH FIONA ESPENHAHN, PHILIPP FREISE,
MAUREEN WHEELER, SIMON OCH VIRGINIA
ROBERTSON, THE DAS RHEINGOLD PRODUCTION
SYNDICATE och EN ANONYM GIVARE

Musikchefen Maestro Antonio Pappanos tjänst stöds
generöst av Fru SUSAN A. OLDE OBE

Flosshildes roll stöds av
THE KIRI TE KANAWA FOUNDATION
Wotans roll stöds av
DAVID OCH CLARE KERSHAW
Erdas roll (röst) stöds av
LORNA OCH CHRISTOPHER BOWN

Livesändning från Royal Opera House
ONSDAGEN DEN 20 SEPTEMBER 2023

UNGEFÄRLIGA TIDER

Föreställningen varar cirka 2 timmar och 20 minuter.
Ingen paus

SPRÅK

Sjungs på tyska med undertexter

VÄGLEDNING

Lämpar sig för åldern 12+

Föreställningen innehåller nakenscener och skildringar av
blod och våld.

ROLLER

Wotan CHRISTOPHER MALTMAN
Alberich CHRISTOPHER PURVES
Loge SEAN PANIKKAR
Fricka MARINA PRUDENSKAYA
Freia KIANDRA HOWARTH
Erdas röst WIEBKE LEHMKUHL
Donner KOSTAS SMORIGINAS
Froh RODRICK DIXON
Mime BRENTON RYAN
Fasolt INSUNG SIM
Fafner SOLOMAN HOWARD
Woglinde KATHARINA KONRADI
Wellgunde NIAMH O'SULLIVAN
Flosshilde MARVIC MONREAL
Erda ROSE KNOX-PEEBLES

Skådespelare ÁLVARO CLEMENTE, ROHAN JENKIN,
ROSY SANDERS

Barn GENNARO CIMAFONTE, CECILY CLEEVE, WILLOW
DANIELS, SAMUEL EDWARDS, IVO GOLDMAN,
FRANCESCA HIGGINS, JAIDÈN-DAVID HINDS, ADELAIDE
KEBAR, JESSICA LINTON, JONAH ELIJAH MCGOVERN,
PHOEBE MCGOVERN, TABITHA MCGOVERN, EVA
NIVOROZHKIN, EMILY PLANT, IZABELLA ROONEY,
CHARLIE SADLER, YUNA MONREAL SAYO, JASMINA
SERMUKA, LARA SIMON, AURORA TEIXEIRA,
AVIRA VENKATESH

PRODUKTION

Musikalisk förberedelse CHRISTOPHER WILLIS, SUSANNA
STRANDERS, EDWARD REEVE*, ANDRÉ CALLEGARO*
Assisterande regissörer DAN DOONER, JOHANNES
STEPANEK, HARRIET TAYLOR*
Språkcoach FRANZISKA ROTH
Assisterande scenograf HSUAN HUANG

*Jette Parker Artist

SAMMANFATTNING

Världsaskens grenar håller universum samman; högst upp gudarnas boning, därefter Riesenheim, bebott av jättar, sedan jorden, med Rhenfadern och Rhendöttrarna, och längst ned Nibelheim, Nibelungarnas underjordiska rike. Guden Wotan drack ur kunskapens källa bakom den stora asken, och offrade ett öga i utbyte mot visdom. Med hjälp av en gren som han slitit loss från trädet regerade han sedan världen och gifte sig med Fricka, äktenskapets beskyddarinna.

SCEN 1

De tre Rhendöttrarna – Woglinde, Wellgunde och Flosshilde – roar sig tillsammans. Flosshilde påpekar att de bör ägna mer uppmärksamhet åt det uppdrag de fått av Rhenfadern; att vakta Rhenguldet. Alberich, en Nibelung, ser dem och blir alldeles förtrollad. De uppmuntrar hans närmanden, för att sedan på grymmaste sätt avvisa honom. Solens strålar faller på guldet. Alberich är fullständigt tagen av synen av Rhendöttrarna och deras skatt. De berättar för honom att det är Rhenguldet, som – om det smiddes om till en ring – skulle ge sin ägare absolut makt över världen. Guldet kan smidas, dock endast av en som ger avkall på kärleken. Alberich förbannar kärleken och tar guldet.

SCEN 2

Wotan gläds åt den fästning som jättarna Fafner och Fasolt har byggt åt gudarna. Fricka påminner honom om att han lovat bort hennes syster Freja till jättarna som betalning. Wotan avfärdar hennes farhågor och påminner henne om att hon också ville ha fästningen. Hon förebrår Wotan för att han är villig att byta kärlek mot makt, men han svarar att han aldrig har haft för avsikt att ge bort Freja; med Loges uppfinningsrikedom kan problemet lösas.

Freja anländer, alldeles skräckslagen, åtföljd av Fafner och Fasolt. Wotan säger till jättarna att de ska välja något annat som betalning. Fasolt pekar på de bestämmelser som är inristade i Wotans spjut; de är bindande. Fasolt är ivrig efter att få in en kvinna i hemmet, medan Fafner tänker på att endast Freja vet hur man sköter de gyllene äpplen som ger gudarna evig ungdom. Utan henne dör de. Jättarna gör sig beredda att föra bort Freja, men hennes bröder, Froh och Donner, försöker gå emellan. Wotan hindrar Donner från att använda våld.

Till sist uppenbarar sig Loge. Wotan säger att han aldrig skulle ha gått med på avtalet om Loge inte lovat att hitta en lösning. Loge säger att han rest världen runt och letat efter en ersättning för Freja, men insett att inget värdefullare finns än en kvinnas kärlek. Endast en person har han hittat som kunde tänka sig att offra kärleken: Alberich, som stulit Rhenguldet. Loge berättar för Wotan att Rhendöttrarna vill ha hans hjälp med att få guldet tillbaka. Fasolt och Fafner frågar om guldet och Loge förklarar att en ring som smids av detta guld ger absolut makt. Både gudar och jättar vill åt det. Jättarna är nu beredda att byta Freja mot Alberichs skatt.

Jättarna ger sig av. De tar Freja med sig, och gudarna åldras snabbt. Utan hennes äpplen är de hjälplösa. Wotan beslutar sig för att hitta guldet, och beger sig med Loge ned till Nibelheim.

SCEN 3

Alberich plågar sin bror Mime, som har skapat en magisk hjälm, Tarnhelm. Hjälmen kan förvandla sin bärare till vad som helst. Alberich demonstrerar dess krafter. När Wotan och Loge kommer ger sig Alberich av.

Mime berättar om sina vedermödor och om hur Nibelungarna, som en gång var nöjda hantverkare, nu är

trålar under Alberich. Alberich återvänder, viftande med sin ring. Loge påminner honom om deras tidigare vänskap, men Alberich avfärdar honom föraktfullt och skryter om ringens sagolika makt; han har fått den genom att ge avkall på kärleken och nu ska han ta makten från gudarna. Loge utmanar Alberich att visa Tarnhelms magi. Alberich förvandlar sig själv till en jätte, varvid Loge och Wotan låtsas bli rädda. När Loge frågar om Alberich kan bli väldigt liten, förvandlar han sig till en padda. Wotan och Loge fångar honom, tar hand om Tarnhelm och för bort Alberich från Nibelheim.

SCEN 4

Loge och Wotan hånar Alberich och säger att kostnaden för hans frihet är hans guld. Alberich vill behålla ringen; den kommer att göra det möjligt för honom att skapa fler skatter. Han beordrar Nibelungarna att komma med den begärda lösensumman samt Tarnhelm, men Loge kräver att få hjälmen. Wotan kräver att Alberich ska ge honom ringen. Alberich protesterar och säger att ringen är viktigare för honom än hans liv. När Wotan påminner honom om att han tillskansat sig ringen genom stöld, anklagar Alberich honom för hyckleri. Alberich har syndat mot sig själv enbart; Wotan syndar mot allt och alla om han tar ringen. Wotan sliter den från Alberich, som förbannar den; ringen kommer att ge pina och död åt dem som äger den, samtidigt som alla andra förgås av avund.

Freja återvänder med jättarna, och gudarna återfår sin styrka. Fasolt vill inte släppa Freja och han ger order om att guldet ska staplas upp så högt att han inte kan se henne. Loge och Froh gör som han säger, men fortfarande syns Frejas hår. Tarnhelm måste läggas ovanpå guldet. Fasholt ser dock fortfarande hennes ena öga. Fafner kräver att ringen på Wotans finger ska användas för att tappa till hålet. Loge säger att Wotan har för avsikt att lämna tillbaka den till Rhendöttrarna. Wotan envisas dock med att vilja behålla den. Jättarna ska just ge sig av med Freja när Erda, jordgudinnan, anländer. Hon påminner Wotan om den förbannelse som vilar över ringen och säger att en mörk dag gryr för gudarna; han måste avstå från ringen.

Erda försvinner och Wotan överlämnar ringen. Freja blir fri. Fafner och Fasolt grälar om hur skatten ska fördelas. När Fasolt griper ringen dödar Fafner honom. Wotan är förfärad över förbannelsens makt.

Donner framkallar en storm. En regnbågsbro leder gudarna till deras nya fästning, som Wotan ger namnet Valhalla (de stupades hall). Samtidigt som gudarna beger sig dit funderar Loge på om de rör sig mot sin egen undergång. Wotan avfärdar Rhendöttrarnas klagomål över det saknade guldet.

THE ROYAL OPERA

Beskyddare DEN TIDIGARE PRINSEN AV WALES
Musikchef SIR ANTONIO PAPPANO
Operachef OLIVER MEARS
Ansvarig rollbesättare PETER MARIO KATONA
Administrativ chef CORMAC SIMMS

VÅR VÄG TILLBAKA

Att våra artister är tillbaka på teatrarna och återigen kan bjuda er alla på underbara opera- och balettföreställningar är en stor glädje. Under pandemin miste vi tre femtedelar av våra intäkter, och det är något som vi fortfarande känner av, även om det går åt rätt håll. Att stödja balettens och operans framtid är viktigare än någonsin. Ge gärna en gåva till Royal Opera House idag; på så sätt stöder du balettens och operans framtid.

roh.org.uk/donate
#ROHRheingold